

Через поле стежка до села,
А навколо — океан пшениці.
Добре йти з думками наодинці
У краю, де молодість пройшла.

Слухати перешуми зела,
Щебету пташиному радіти.
Ні за чим на світі не жаліти
І не мати ні до кого зла.

Жити просто, як живе бджола,
Що невтомно кружить над квітками,
Добувати хліб і сіль трудами
Й розуміти, що думки й діла

Мають бути із добром у згоді,
Як усе прекрасне у природі.
